

Refren

Ana Blandiana

La cei ce acum își încep călătoria prin regnuri
În pânțele mamelor lor
(Ah, viitorul!)
Sau poate nici n-au ajuns până acolo
Și mamele lor sunt încă fete jucându-se
Cu elementele chimice nedevenite sămânță
(Ah, viitorul!)
La ei mă gândesc,
La momentul în care vor vrea să afle
Cum am reușit;

La cei ce vor fi
Incapabili să-și imagineze
Și neîn stare să vadă
Prin fereastra murdară
Întotdeauna închisă
Între decenii
(Ah, viitorul!)
Cruzi și încă onești,
Netrecuți prin târgul de sclavi,
Prin mezatul ideilor
(Ah, viitorul!)
Pe ei îi visez
Întrebându-se
Cum de nu mi-am pierdut
Nici viața, nici mințile;

Cei ce acum nu sunt
Decât o iluzie incertă,
O presupunere optimistă
(ah, viitorul!)
Mă vor întreba
În limba lor necunoscută
Cum de am reușit să ajung
Până la ei,
Dacă voi ajunge
(ah, viitorul!)

Și eu voi simți
Că nu le pot răspunde
"Prin absurd",
Pentru că absurdul e o noțiune
Intraductibilă

POEZII ONLINE

Dintr-o epocă în alta.